

Ось і виріс мій син... - Джерело

Написав Світлана Касянчик
Вівторок, 07 жовтня 2014, 21:00

Ось і виріс мій син.....

Знаю. Бачу. Та серцю здається це сном,
Бо ще зовсім недавно за мокрим вікном
Сипав золотом клен на подвір'я лікарні.
Жовтень, осінь вдягнувши у ризи янтарні,
Нам безцінний дарунок приніс у родину:
Ти тоді народився на світ, любий сину.
Пишним бантом зав'язана синенька стрічка,
У біленьких мереживах - крихітне личко.
Мамі – пізні жоржини, медсестрам - цукерки.
Батько сина забрав з теплих рук акушерки.
«Хай росте він щасливим! – сказала. - Ну, з Богом!»
Жовте листя, мов килим пухкий за порогом!
В незакінчений дім ми везли свого сина.
У вікні колихнулась із тюлі гардина -
На подвір'я із хати прибігла сестричка,
І підставила руки свої невеличкі.
-Можна я занесу його в нашу кімнату.
Вибіг братик: « А можна мені потримати!»
Дні склалися в місяць. А місяці в роки.
Ми були завжди поруч: коли перші кроки
Ти робив спотикаючись. Падав невміло.
Коли віршики перші напам'ять «зубрили».
Коли палички рівно писати учився,
Коли вечором з ніг від утоми валився,
Цілий день надворі проганявши в футболі.
І коли медсестра тобі ліки колола,
Я тримала тебе тоді й тихо молилась,
Із твоїм, моє серце прискорено билось.
У молитвах нічних я благала у Бога,
Щоб тебе не лишав Він ніколи самого.
Не просила щоб знатним ти став, мільйонером.
Я молилась, щоб виріс ти місіонером,
Щоб багатим зростав на любов і на віру,
Щоб Господь переповним тебе Своїм миром,
Зберігав при невдачах від розчарування,
Щоб послав у життя твоє чисте кохання,
Щоб була в тебе ніжна і добра дружина,
Щоб змогла я побачити сина у сина.
Я радію сьогодні за вас, мої діти.
Батько також не може за вас не радіти.
Вся родина зібралася Вас привітати
З днем одруження. Хочемо вам побажати:
Хай прийдуть у життя ваше благословіння,
Щоб ви вдвох посвятили його на служіння
Тим нещасним, хто буде шукати дорогу

Ось і виріс мій син... - Джерело

Написав Світлана Касянчик
Вівторок, 07 жовтня 2014, 21:00

Через крахи та горе - до світла, до Бога.
Нехай буде Його охорона над вами,
Сірі будні прикрашуйте завжди піснями.
Хай мелодії неба живуть в ваших душах,
Мир глибокий, Господній - ніщо не порушить.

Знову осінь, та тільки вже не українська.
Відділяє пів-кулі від Нововолинська.
Жовтень листя не стелить ще тут килимами,
Ще не пахне повітря туманом, димами.
Ще докільля не вбране у шати янтарні,
І не ми вже, а ви – повні мрій, юні, гарні.
Все попереду в вас: діти, радість, тривоги.
Вам здається: до внуків далекі дороги...
Ми бажаєм вам вік свій щасливо прожити,
Власну осінь життєву у парі зустріти.